

יום כי, גאליה 16.6.86

הייזים מתיין השורים שלך - פרק ב' - זה מה שאני או אכתי ככה,
שנה לפני שיש לי איזו מחשבה מתיין ואני חושבת שחייבתי להגיד את זה לך
אולי שחייבתי לך ^{מחשבה} אבל מסוג החשבות ששאלתי את כשאני נחכרת קצת מדי ^{מדי} כמו ציטו
איתי יום של אימוץ אקטיוו וכתי ציטה אבל זה המחשבה:

יש מחשבה מהשורה ואולי גם השימוש איתך עניש לך איזו יפול אצלך
בבית הציפינוס של החיים (אולי הייתי אחריו. שחייבתי להגיד הייתי משהו
החומר קצת יותר משה אמר אני משהו שלא אמרתי) אבל זה נשאר כחול
או יותר נכון האני והאסתי כוונתי לך שיש מחשבה שאכלת הייתה קט או
שחייבתי או לא מיני דברים אחרים אבל זה זה היה אבל זה לא
יבנה אצלנו? האני והאסתי כוונתי לך שיש מחשבה שאכלת הייתה קט או

אפשר לציין את זה דוקא השיר עלפחה או פניו אין הוא בקול המחור
אין בו קטנה מיוחדת: 'באשר' (כפי הרוב מיוקמת' אני לא בטוחה שאני
מיינה מה השיר אולי אולי לך יק שאתי מיינה מוחלטת יתן לא נראה ככה
מפנימה דמיונה אבל שטח הכל את המילה אהלמה בו המחשבה אולי אהלמה
או קיפול המשאלה אשה אמזיאליה של קיפול קצת של מה שאני אמרת
אני תמיד אהלוש מצינוג כדי שהוא לא ישהי.

מאז מוצגת אלתי המחשבה הזו של אהלוש מחיים אמרת איזושהי
בזמנה פנימה אנו או אחיות למה הכל זה לשמוח או נאלים משברים
אז איזושהי מפרק נקיה מזונת מוצגת אבל לא כמו ש"חיה מצינוג"
שכנראה לא נראה נדמה למה מחיים למה אלא יק מחיות דבר בצורה
זה דבר אמתי אתה מאשר לאמר "הכל כלל נאק".

האנו הקשר עם אני שחיה דוקא מהשירים הנאק בדיבורי קולני
כאן ~~הוא~~ המצב אצלך את אימתי החמישה של שרדף 'הואליהוי הוא צפרתיים'
אני מחכה דמיונה מליה המורה שחייבתי למה מוצגת שאלתי הן הדברים
שחייבתי אתי שחייבתי למה שחייבתי היתה תורה יצרו - החיים שלני בבית
אז הודר לנסים ללא מתכוונת עם אהלוש למה שחייבתי למה מוצגת הוואוי'
ששירים מצינוג קולני ומפנימיים מספרים לי כמו אמר 'מהט בן מהל'

אמורה שהלך את הכתב החד שהשאיר עמנו (יבוא-א) ה'סיני' יבוא אחיה לפני
חולאת אשיריב הולו כפי שאני מדמינה רק את הדי הקולן' שאם (ובאה דוסאט
כשקסמיה שהשיב א הכאכא נאמור הוא הלך מלך אהשמה תפויב האמי נשקמא
אמו עם אחיו אז נהיה אפי שהיא נהיה ב מהחמה שאפי אדנה יורה אבא
א דנה ככה קולן של יבויב ונכא' א תלמי אה א סווס טמא) אה
אני יבאה אסויג א דנה ונאמר שהחיסלה איה אה אה איה מיידי
נהחמה אהשיריב אהכויב א אהחמה איה שם יו נשמה אהרה.

אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב
אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב
אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב
אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב
אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב אהחמה אהשיריב אהכויב

דברי יום ה' 19.6

החלטתי, בענין זה, שיש להשתמש בשם 'אליהו' ולא בשם 'אלי' (כפי שהיה נהוג בעבר) כדי להבהיר את מקור השם ולא להשאיר רושם של קשר ישיר עם אל-הים זר. שם השלמות של השם הוא 'אליהו הנביא' ויש להשתמש בשם זה באופן מלא. שם זה אינו שייך לנו, אלא הוא שייך לאלוהים. אולם יש להשתמש בשם זה בצורה הנכונה, כלומר לומר 'אלהינו' ולא 'אלהי' או 'אלהים'.

למרות זאת, יש להשתמש בשם זה בצורה הנכונה, כלומר לומר 'אלהינו' ולא 'אלהי' או 'אלהים'. שם זה אינו שייך לנו, אלא הוא שייך לאלוהים. אולם יש להשתמש בשם זה בצורה הנכונה, כלומר לומר 'אלהינו' ולא 'אלהי' או 'אלהים'.

השם 'אלהינו' אינו שייך לנו, אלא הוא שייך לאלוהים. אולם יש להשתמש בשם זה בצורה הנכונה, כלומר לומר 'אלהינו' ולא 'אלהי' או 'אלהים'.

השם 'אלהינו' אינו שייך לנו, אלא הוא שייך לאלוהים. אולם יש להשתמש בשם זה בצורה הנכונה, כלומר לומר 'אלהינו' ולא 'אלהי' או 'אלהים'.

השם 'אלהינו' אינו שייך לנו, אלא הוא שייך לאלוהים. אולם יש להשתמש בשם זה בצורה הנכונה, כלומר לומר 'אלהינו' ולא 'אלהי' או 'אלהים'.

השם 'אלהינו' אינו שייך לנו, אלא הוא שייך לאלוהים. אולם יש להשתמש בשם זה בצורה הנכונה, כלומר לומר 'אלהינו' ולא 'אלהי' או 'אלהים'.

הגיגים בעניין השירים שלך - זה מה שגורם לי לכתוב כעת [...] יש תחושה מהשירים ואולי גם מהשיחות איתך שיש לך איזו יכולת לגעת בזבל בטינופת של החיים (אילו הייתי אהרון שבתאי הייתי משתמשת במילה קצת יותר בוטה אבל אני משתדלת שלא להיות) ובכל זאת נשארתי פחות או יותר בצד האתי והאסתטי, כוונתי לכך שיש תחושה שאכלת הרבה קש או שברונות או כל מיני דברים ארוזים ובכל זאת את חיה ובכל זאת את יכולה להשתמש במילים בעדינות רבה באמת בעדינות.

אפשר להדגים את זה דווקא בשיר שלפחות על פניו אין הוא תקיף במיוחד אין בו קשיות מיוחדת: "וכאשר נספג החלב בתינוקות". אני לא בטוחה שאני מבינה מה השיר אומר. אומר לך רק שאני מרגישה תחושת חנק לא נעימה כבדה מהבילה דביקה אבל שבסך הכול את מסוגלת להשתמש בו במילים עדינות להיספג אל קיפולי המשאלות עושה אסוציאציה של קיבפול קצף של עוגה שאמי אומרת לי תמיד לבחוש בעדינות כדי שהוא לא יישבר. מאד מעודדת אותי התחושה הזו של להיות בחיים למרות איזושהי זוהמה פנימית לנו או לחיים עצמם. בכל זאת לשמור על כלים מסודרים, על איזושהי מסגרת נקייה מגוננת מעודנת אבל לא כמו זו ש"חיה בעדינות" שכנראה לא נוגעת בדבר עצמו בחיים עצמם אלא רק מבחוק דרך זכוכית זה דבר אחר לגמרי מאשר לומר "בכל זאת נלך". באותו הקשר אני שמחה דווקא מהשירים הנוסעים בדברים הקטנים כאן המקום לצטט את אמרתו החביבה של שקד "האלוהים הוא בפרטים". [...] נהנית מ"מנות האויר" ששירים בעניינים קטנים ומפורטים מספקים לי כמו למשל "מבט בן מאה אמהות מלטף את הכתם הלח שהשאירו שפתיים נרפות על הציפית". יכול להיות שאני חוטאת לשירים הללו בכך שאני מדגישה רק את הצד ה"קטן" שלהם (ובאמת הופתעתי כשהסברת שהשיר על הפאזל הגמור הוא בעצם משל על השלמת תפקידך האימהי. כשקראתי אותו עם אחותי אז נהיית מכך שהיא נהנתה מהעובדה שאשה גדולה יכולה לכתוב על דבר כזה קטן של ילדים ובכלל לא חשבתי לתת לו פירוש סמלי), אבל אני יכולה לסייג את דברי ולומר שהתייחסות להיבט אחד כעת אינה מייתרת התייחסות להיבטים אחרים או למחשבות אחרות שיש לי בשעות אחרות.

דליה (סטודנטית למשפטים שלמדה אצלי בקורס "יסודות השירה" בשנה"ל 6-1985).